

kunne have havt en saadan Betydning som nu; men dert, at Commissionens Arbejde ikke har været Jolk hverken fra den ene eller fra den anden Side tilpas, ligger jo uden nogen Udvikling en Anerkjendelse af, at Commissionen har været heldig i at træffe det Rette, naar der skulde tages Hensyn til Folkets aandelige Interesse og til Statens finantsielle Forhold. Jeg skal forøvrigt med Fornoielse med det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) beklage, at Commissionen ikke havde en noget anden Sammensætning, at s. Gr. ogsaa det ærede Medlem havde været med. Denne Indrømmelse skal jeg gjerne gjøre, og jeg skal gaae videre, jeg troer, at dersom det ærede Medlem havde været med, havde vi sandsynligviis faaet noget Andet frem, og i alt Fald skal jeg indrømme, at havde vi ikke faaet det, vi fik, saa havde vi faaet noget Andet; det er dog altid en Indrømmelse. Men det ærede Medlem maa imidlertid ikke troe, at hans Betragtning over Theaterforholdene have været holdte ude af Overveelse ogsaa i Commissionen. Det er jo en Selvfølge, at Enhver, der har arbejdet i disse Sager, har havt en alvorlig Opfordring til at undersøge, hvorledes Rigsdagen har forholdt sig til Theatersagen i al den Tid, den har havt med den at gjøre, og hvorledes de forskjellige Fractioner i Rigsdagen til forskjellige Tider have forholdt sig dertil; dette maatte jo ethvert Medlem af Commissionen selvfølgelig tage under alvorlig Overveelse. Tag nu hele Billedet af Rigsdagens Forhold til Theatret, i al den Tid Rigsdagen har havt med det at gjøre, og kan det ærede Medlem saa vise mig en rød Traad, der gaaer igjennem dette Forhold, eller er det ikke saaledes, at det paa alle Punkter kun fremviser lunefuldt Forvirring. Man har vedtaget Regler et Aar og forladt dem et andet; man har afnappet et Aar for at lægge det Tidobbelte til et andet Aar, og saaledes er der mangfoldige Tilfælde, men det vilde føre for vidt her at gaae ind paa det. Hvad nu specielt det ærede Medlems Stillning angaaer, saa har jeg ganske vist fundet den samme Klarhed i Opfattelsen og den samme Fasthed i Anskuelse med Hensyn dertil, som jeg fandt i hans

Foredrag i forrige Møde. Det ærede Medlem klager der over, at man ikke havde Dplysninger nok i Commissionens Forslag, og vi have fra en anden Side hørt den Breddelse, at man ikke havde givet sig til at forfatte æsthetiske Afhandlinger; her klager det ærede Medlem over, at man ikke har samlet Bunker af gamle forjente, ubrugelige Contracter om Theaterforhold i fremmede Lande, men det ærede Medlem har selv, samtidigt med at klage derover, i Mindretallets Betænkning erklæret, at Mindretallet har faaet alle de Dplysninger om de Forhold, som han ønskede og som Regjeringen besad, men da nu Theatercommissionen dog ikke vilde kunne faae mere, end der var tilstede, saa kunde det ærede Medlem altsaa komme lige saa vidt som Theatercommissionen i sine Overveelser; det ærede Medlem har selv i sin Betænkning erklæret, at han har faaet alle de Dplysninger, som Regjeringen besad, netop om de Forhold, som han klagede over, at han ingen Dplysninger har faaet om. Dernæst erklærede det ærede Medlem, at han nærede en afgjort Mistro mod Anviisning til fremmede Landes Theaterforhold, men, som sagt, det er dog navnlig i denne Retning, han søger en Anviisning. Det forekommer mig, at dert heller ikke er saa megen Sammenhæng. Endvidere siger det ærede Medlem, at han har fremsført Theatret i Brüssel, for at vise, at der dog var et Sted, hvor man havde et nationalt Theater under Communens Bestyrelse; men det er saa uheldigt, som vel muligt; thi det eneste Beviis, som skulde bevise det, beviser netop lige det Modsatte; det beviser, at der er et Theater i Brüssel, som ikke er et Nationaltheater, thi det staaer udtryffeligt i Contracten, at dette Theater kun indbefatter de Kunstarter, som Mindretallet her vil have hørt fra Theatret. Dernæst omhandler det ærede Medlem Pengebyrden, og det forekommer mig, at han kom saavidt, at han sagde, at vel er det galt med vort Hærvæsen, men der vilde, dersom vi nu gik ind paa det Lovforslag, som Regjeringen her har forelagt, komme til at hvile en endnu langt tungere Haand paa Befolkningen. Jeg vil haabe, at dette er en Misforstaelse, thi ellers kan jeg ikke